

פרשת חיי שרה (פרק כד) שידוך רבקה ליצחק עמוד ב: המשך מבנה הפרק ומילים מנחות

מילים מנחות - אדוני- תמיד לגבי אברהם מלבד האחרון. מים- קשור לחסד.

מינוי העבד לשליחות

תפילת העבד

פגישת העבד את רבקה

לבן מדמינו לביתו

המעשה פסוק אמצעי מבידול

הסיפור

סיפור מינוי

סיפור תפילתו

סיפור פגישת רבקה

הסכמת המשפחה - הצליח השידוך

חור להיות עבד

פגישת רבקה את יצחק

א וַאֲבָרְהָם זָקוּן, בָּא בְיָמָיו; וְה' בָּרַךְ אֶת-אֲבָרְהָם, בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ: שִׁים-נָא יָדְךָ, תַּחַת יְרֵכִי. ג וַאֲשַׁבְעֵנךָ-בְּה' אֱ-לֹהֵי הַשָּׁמַיִם, וְאֵל-הַיָּרֵךְ: אֲשֶׁר לֹא-תִקַּח אִשָּׁה, לְבָנִי, מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי, אֲשֶׁר אֲנִכִּי יוֹשֵׁב בְּקָרְבּוֹ. ד כִּי אֶל-אֶרֶצִי וְאֶל-מוֹלַדְתִּי, תֵּלֵךְ; וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה, לְבָנִי לְיִצְחָק. ה וַיֹּאמֶר אֱלֹו, הָעֶבֶד, אוֹלֵי לֹא-תֵאבְדָה הָאִשָּׁה, לְלָקַח אַחֲרַי אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת; הֲהִשֵׁב אֲשִׁיב אֶת-בְּנִךְ, אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יָצֵאתָ מִשָּׁם. ו וַיֹּאמֶר אֱלֹו, אֲבָרְהָם: הֲשָׁמַר לְךָ, פֶּן-תָּשִׁיב אֶת-בְּנִי שָׁמָּה. ז ה' אֱ-לֹהֵי הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר לָקַחְנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאָרֶץ מוֹלַדְתִּי, וְאֲשֶׁר דָּבַר-לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לִי לֵאמֹר, לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת-הַזֹּאת, וְשִׁלַּח מִלְאָכֹו לְפָנֶיךָ, וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה, לְבָנִי, מִשָּׁם. ח וְאִם-לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה, לְלָקַח אַחֲרַיךָ-וְנִקַּיְתָּ, מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת; רַק אֶת-בְּנִי, לֹא תָשִׁיב שָׁמָּה. ט וַיִּשָּׂם הָעֶבֶד אֶת-יָדוֹ, תַּחַת יָרֵךְ אֲבָרְהָם אֲדֹנָיו; וַיִּשְׁבַּע לוֹ, עַל-הַדָּבָר הַזֶּה.

י וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֶשְׂרָה גַמְלִים מִמְּמָלְכֵי אֲדָנָיו, וַיֵּלֶךְ, וְכָל-טוֹב אֲדָנָיו, בְּיָדוֹ; וַיִּקַּם, וַיֵּלֶךְ אֶל-אָרְצָם נְהָרִים-אֶל-עֵיר נְחוּר. יא וַיְבָרַךְ הַגַּמְלִים מִחוּץ לְעֵיר, אֶל-בְּאֵר הַמַּיִם, לְעַת עָרֵב, לְעַת צֹאת הַשָּׂאֵבֹת. יב וַיֹּאמֶר-ה' אֱ-לֹהֵי אֲדָנֵי אֲבָרְהָם, הֲקָרָה-נָא לְפָנֵי הַיּוֹם; וַעֲשֵׂה-חֶסֶד, עִם אֲדָנֵי אֲבָרְהָם. יג הִנֵּה אֲנִכִּי נָצַב, עַל-עֵין הַמַּיִם; וּבְנוֹת אֲנָשֵׁי הָעֵיר, יֹצְאוֹת לְשָׂאֵב מַיִם. יד וְהִזָּה הַנַּעֲרָ, אֲשֶׁר אָמַר אֵלַיָּה הַטִּי-נָא כַּדָּךְ וְאֲשַׁתָּהּ, וְאִמְרָה שְׁתֵּהּ, וְגַם-גְּמָלִיךְ אֲשַׁקֶּה-אֶתְּךָ הַכֹּהֵן, לְעֶבֶדְךָ לְיִצְחָק, וְכֵה אֲדַע, כִּי-עֲשִׂיתָ חֶסֶד עִם-אֲדָנִי. טו וַיְהִי-הוּא, טָרַם כֹּהֵל לְדַבֵּר, וְהִנֵּה רַבְּקָה יֹצְאָה אֲשֶׁר יֵלְדָה לְבִתּוֹאֵל בֶּן-מִלְכָּה, אֲשֶׁת נְחוּר אַחֵי אֲבָרְהָם; וְכַדָּה, עַל-שִׁכְמָהּ. טז וְהַנַּעֲרָ, טַבַּת מְרָאָה מְאֹד-בְּתוֹלָה, וְאִישׁ לֹא יָדָעָהּ; וַתֵּרַךְ הָעֵינָהּ, וַתִּמְלֹא כַדָּה וַתַּעַל. יז וַיִּרְצָ הָעֶבֶד, לְקַרְאָתָהּ; וַיֹּאמֶר, הַגְּמִיאִינִי נָא מַעַט-מַיִם מִכַּדָּךְ. יח וַתֹּאמֶר, שְׁתֵּה אֲדָנִי; וַתִּמְהַר, וַתֵּרַךְ כַּדָּה עַל-יָדָהּ-וַתִּשְׁקֶהוּ. יט וַתִּכַּל, לְהִשְׁקֹתוֹ; וַתֹּאמֶר, גַּם לְגַמְלִיךְ אֲשַׁאֵב, עַד אִם-כֹּלּוֹ, לְשִׁתּוֹ. כ וַתִּמְהַר, וַתַּעַר כַּדָּה אֶל-הַשִּׁקְתָּ, וַתִּרְץ עוֹד אֶל-הַבְּאֵר, לְשָׂאֵב; וַתִּשָּׂאֵב, לְכָל-גְּמָלוֹ. כא וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲחָה, לָהּ; מִחֲרִישׁ-לְדַעַת הַהֲצִלִּית ה' דְּרַכּוֹ, אִם-לֹא. כב וַיְהִי, כַּאֲשֶׁר כֹּלּוֹ הַגַּמְלִים לְשִׁתּוֹת, וַיִּקַּח הָאִישׁ נֶזֶם זָהָב, בְּקַע מִשְׁקָלוֹ-וַיִּשְׁנֵי צְמִידִים עַל-יָדָיָהּ, עֶשְׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם. כג וַיֹּאמֶר בַּת-מִי אֶתְךָ, הַגִּידִי נָא לִי; הֵיטֵב בֵּית-אֲבִיךָ מְקוּם לָנוּ, לָלוּךְ. כד וַתֹּאמֶר אֱלֹו, בַּת-בִּתּוֹאֵל אֲנִכִּי-בֶן-מִלְכָּה, אֲשֶׁר יֵלְדָה לְנְחוּר. כה וַתֹּאמֶר אֱלֹו, גַּם-תָּבֹן גַּם-מִסְּפוּא רַב עִמָּנוּ-גַּם-מְקוּם, לָלוּךְ. כו וַיִּקַּד הָאִישׁ, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַה'. כז וַיֹּאמֶר, בְּרוּךְ ה' אֱ-לֹהֵי אֲדָנֵי אֲבָרְהָם, אֲשֶׁר לֹא-עָזַב חֶסְדּוֹ וְאַמְתּוֹ, מִעַם אֲדָנִי; אֲנִכִּי, בְּדַרְךְ נַחֲנִי ה', בֵּית, אַחֵי אֲדָנִי. כח וַתִּרְץ, הַנַּעֲרָ, וַתִּגַּד, לְבֵית אִמָּהּ-בְּדַבְרֵים, הָאֵלֶּה. כט וּלְרַבְּקָה אָח, וַיִּשְׁמוּ לָבֹו; וַיִּרְץ לָבֹו אֶל-הָאִישׁ הַחוּצָה, אֶל-הָעֵין. ל וַיְהִי כִּרְאוֹת אֶת-הַנֶּזֶם, וְאֶת-הַצְּמִידִים עַל-יָדָיָהּ אַחֲתוֹ, וַיִּכְשַׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי רַבְּקָה אַחֲתוֹ לְאִמָּר, כֹּה-דָבַר אֱלֹו הָאִישׁ; וַיָּבֵא, אֶל-הָאִישׁ, וְהִנֵּה עֹמֵד עַל-הַגְּמָלִים, עַל-הָעֵין. לא וַיֹּאמֶר, בּוֹא בְרוּךְ ה'; לָמָּה תַעֲמַד, בַּחוּץ, וְאֲנִכִּי פָנִיתִי הַבַּיִת, וּמְקוּם לְגַמְלִים. לב וַיָּבֵא הָאִישׁ הַבַּיִתָּה, וַיִּפְתַּח הַגְּמָלִים; וַיִּתֵּן תְּבֹן וּמִסְּפוּא, לְגַמְלִים, וַיִּמַּם לְרַחֵץ רַגְלָיו, וְהִגְלִי הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ. לג וַיִּישָׂם (וַיּוֹשֶׂם) לְפָנָיו, לְאֹכֵל, וַיֹּאמֶר לֹא אֹכֵל, עַד אִם-דַּבַּרְתִּי דְבָרֶיךָ; וַיֹּאמֶר, דַּבַּר לְךָ וַיֹּאמֶר: עֶבֶד אֲבָרְהָם, אֲנִכִּי. לה וְה' בָּרַךְ אֶת-אֲדָנִי, מְאֹד-וַיַּגְדֵּל; וַיִּתֵּן-לוֹ צֹאן וּבָקָר, וְכֶסֶף וְזָהָב, וַעֲבָדִים וַשְּׂפָחוֹת, וּגְמָלִים וְחִמְרִים. לו וַתֵּלֶךְ שָׂרָה אֲשֶׁת אֲדָנִי בֹו, לְאֲדָנִי, אַחֲרַי, זָקְנָתָהּ; וַיִּתֵּן-לוֹ, אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ. לו וַיִּשְׁבַּעֵנִי אֲדָנִי, לֵאמֹר: לֹא-תִקַּח אִשָּׁה, לְבָנִי, מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי, אֲשֶׁר אֲנִכִּי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶצוֹ. לה אִם-לֹא אֶל-בֵּית-אָבִי תֵלֵךְ, וְאֶל-מִשְׁפַּחְתִּי, וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה, לְבָנִי. לו וַיֹּאמֶר, אֶל-אֲדָנִי: אֵלֵי לֹא-תֵלֵךְ הָאִשָּׁה, אַחֲרַי. מ וַיֹּאמֶר, אֵלֵי: ה' אֲשֶׁר-הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו, וְשִׁלַּח מִלְאָכֹו אֶתְךָ וְהֲצִלִּית דְּרַכְךָ, וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה לְבָנִי, מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי. מא אִז תִּנְקָה מְאֵלְתִּי, כִּי תָבוֹא אֶל-מִשְׁפַּחְתִּי; וְאִם-לֹא יִתְּנֶנּוּ לְךָ, וְהִיִּית נָקִי מְאֵלְתִּי. מב וְאָבֵא הַיּוֹם, אֶל-הָעֵין; וַיֹּאמֶר, ה' אֱ-לֹהֵי אֲדָנִי אֲבָרְהָם, אִם-יִשְׁתַּךְ-נָא מְצִלִּית דְּרַכִּי, אֲשֶׁר אֲנִכִּי הֵלַךְ עֲלֶיהָ. מג הִנֵּה אֲנִכִּי נָצַב, עַל-עֵין הַמַּיִם; וְהִזָּה הָעֵלְמָה, הַיֹּצְאָה לְשָׂאֵב, וְאִמְרָתִי אֵלַיָּהּ, הֲשָׁקִינִי-נָא מַעַט-מַיִם מִכַּדָּךְ. מד וְאִמְרָה אֵלַי גַּם-אֶתְּךָ שְׁתֵּה וְגַם לְגַמְלִיךְ אֲשַׁאֵב-הוּא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-הִכִּיתָ ה' לְבֶן-אֲדָנִי. מה אֲנִי טָרַם אֹכֵלָה לְדַבֵּר אֶל-לְבָי וְהִנֵּה רַבְּקָה יֹצְאָה עַל-שִׁכְמָהּ וַתֵּרַךְ הָעֵינָהּ וַתִּשָּׂאֵב; וַיֹּאמֶר אֵלַיָּה הֲשָׁקִינִי נָא. מו וַתִּמְהַר וַתִּוְרַד כַּדָּה מֵעֵלְיָהּ וַתֹּאמֶר שְׁתֵּה וְגַם-גְּמָלִיךְ אֲשַׁקֶּה; וְאֲשַׁתְּ וְגַם הַגְּמָלִים הֲשָׁקִתָּה. מז וְאֲשַׁאֵל אֶתְּךָ וַיֹּאמֶר בַּת-מִי אֶתְךָ וַתִּתְּנָהּ בֶּן-נְחוּר אֲשֶׁר יֵלְדָה-לוֹ מִלְכָּה; וְאֲשֵׁם הַנֶּזֶם עַל-אִפָּהּ וְהַצְּמִידִים עַל-יָדָיָהּ. מח וַאֲקַד וְאֲשַׁתַּחֲוֶה לַה'; וַאֲבָרַךְ אֶת-ה' אֱ-לֹהֵי אֲדָנִי אֲבָרְהָם אֲשֶׁר הִנְחֵנִי בְּדַרְךְ אֶמֶת לְקַחַת אֶת-בַּת-אֲחֵי אֲדָנִי לְבָנוֹ. מט וַעֲתָה אִם-יִשְׁכַּם עֲשִׂים חֶסֶד וְאֶמֶת אֶת-אֲדָנִי-הַגִּידוֹ לִי; וְאִם-לֹא-הַגִּידוֹ לִי וְאִפְּנָה עַל-יָמִינִי אוֹ עַל-שְׂמָאלִי. נ וַיַּעַן לָבֹו וַתִּתְּנָהּ וַיֹּאמְרוּ מַה יָצָא הַדָּבָר, לֹא נוֹכַח דְּבַר אֵלֶיךָ רַע אוֹ-טוֹב. נא הִנֵּה-רַבְּקָה לְפָנֶיךָ קַח וְלֵךְ; וַתִּהְיֶה אִשָּׁה לְבֶן-אֲדָנִיךָ כַּאֲשֶׁר דָּבַר ה'. נב וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אֲבָרְהָם אֶת-דְּבָרֵיהֶם; וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה לַה'. נג וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כָּלִי-כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וּבָגְדִים וַיִּתֵּן לְרַבְּקָה; וּמְגִדְנוֹת-נֶתָן לְאִחֵיהָ וּלְאִמָּהּ. נד וַיִּאֲכָלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עִמּוֹ-וַיִּלְוּ; וַיִּקְוּמוּ בְּבֹקֶר וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי לְאֲדָנִי. נה וַיֹּאמֶר אִחֵיהָ וְאִמָּהּ תִּשָּׁב הַנַּעֲרָ אֲתָנּוּ מַיִם אוֹ עֲשׂוּר; אַחַר תֵּלֵךְ. נו וַיֹּאמֶר אֵלַיָּהם אֶל-תִּאֲחָרוּ אִתִּי וְה' הַצִּלִּית דְּרַכִּי; שְׁלַחֲנִי וְאֵלְכָה לְאֲדָנִי. נז וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לְנַעֲרָ וְנִשְׁאָלָה אֶת-פִּיהָ. נח וַיִּקְרָאוּ לְרַבְּקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלַיָּה הַזֹּה; וַתֹּאמֶר אֵלֶיךָ. נט וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-רַבְּקָה אַחֲתָם וְאֶת-מִנְקֵתָהּ וְאֶת-עֶבֶד אֲבָרְהָם וְאֶת-אֲנָשָׁיו. ס וַיְבָרְכוּ אֶת-רַבְּקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ-אַחֲתָנִי אֶתְךָ הָיִי לְאֵלַפִּי רַבָּה; וַיִּירַשׁ זָרַעֲךָ אֶת שַׁעַר שַׁנְאִיו. סא וַתִּקַּם רַבְּקָה וַנְעֲרָתֶיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל-הַגְּמָלִים וַתִּלְכְּנָה אַחֲרַי הָאִישׁ; וַיִּשַׁח הָעֶבֶד אֶת-רַבְּקָה וַיֵּלֶךְ. סב וַיִּצְחָק בָּא מְבּוּאָה לְחֵי רֵאִי; וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאָרֶץ הַנֶּגֶב. סג וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ בְּשָׂדָה לְפָנוֹת עָרֵב; וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה גְמָלִים בָּאִים. סד וַתִּשָּׂא רַבְּקָה אֶת-עֵינֶיהָ וַתִּרְא אֶת-יִצְחָק; וַתִּפַּל מֵעַל הַגְּמָל. סה וַתֹּאמֶר אֶל-הָעֶבֶד מִי-הָאִישׁ הַלְזָה הַהֵלֶךְ בְּשָׂדָה לְקַרְאָתִנִּי וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדָנִי; וַתִּקַּח הַצְּעִיף וַתִּתְּכֶס. סו וַיִּסְפַּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה. סז וַיָּבֵאָה יִצְחָק הָאֵלֶּה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת-רַבְּקָה וַתְּהִי-לוֹ לְאִשָּׁה וַיִּאָּהֲבָהּ; וַיִּנְחַם יִצְחָק אַחֲרַי אִמּוֹ.

הכנות לפגישה בינו הדמויות: הוא נקרא העבד והיא האישה - לשון חשיבות.

אמצע של המחצית הראשונה

הפגישה בינו הדמויות: הוא נקרא האיש היא נקראת נערה או אחות לבן, כי טרם הוברר אם היא האישה.

פתיחה מפתיעה: אני לא האדון אלא רק העבד!

הכנות לאירוסין בינו הדמויות: האישה - כינוי רק למי שראויה לכך.

עתה מהווה תכלית של כל נאום במקרא.

אמצע של השנייה

האירוסין - התייחסות של משפחת רבקה כלפיה עדיין כאחות וכנערה אבל יצחק הופכה לאישה ורבקה הופכה את יצחק את האם באשתו

יצחק חזר ומצא את האם באשתו